

Երևան, 5 Մայիս, 2014

ՏԵՐՈՒԱԿԱՆ ԱՊՈԹԵ

(Միասնաբար արտասանուած)

Իմասդութիւն Հօր Յիսուս, փուր ինձ իմասդութիւն վբարիս խորհել եւ խօսել եւ գործել առաջի քո յամենայն ժամ. ի չար խորհրդոց, ի բանից եւ ի գործոց փրկեա զիս. եւ ողորմեա քո արարածոց եւ ինձ բազմամեղիս: Ամէն:

ՍՊԱԾՈՒ 119

ՎԱՏԱՆԱՑՈՒԹԻՒՆ ԱՍՏՈՒՆՈՅ ՕՐԵՆՔԻՆ

Ինձի հանդէպ ցուցաբերէ՝ քու սէրդ, Տէր,
եւ ցոյց տուր քու փրկութիւնդ, ինչպէս ինքն խոստացար.
որպէսզի ես պատասխան տամ անոնց՝ որ զիս կը նախատեն.
որովհետեւ ես քու խօսիդ վստահեցայ:
Թոյլ մի՛ տար որ նշմարտութիւնը խօսելէ դադրիմ,
որովհետեւ քու արդար դատաստաններուդ վրայ իմ յոյսս դրի:
Պիտի գործադրեմ Օրէնքն միշտ,
անդադար եւ մինչեւ վերջ:
Ազատութեամբ պիտի ընթանամ,
որովհետեւ հրահանգներուդ կը հնազանդիմ:
Թագաւորներու ներկայութեան իսկ
պատուիրաններուդ մասին պիտի խօսիմ, առանց բաշուելու:
Հանոյֆ կ'առնեմ պատուէրներէդ,
որոնք այնքան կը սիրեմ:
Փառք կու տամ պատուէրներուդ համար, որ կը սիրեմ,
եւ միշտ կը խորհիմ քու կանոններուդ մասին:

ՃԱՐԱԿԱՆ - ԱՊՈԹԵ

Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա:

Ամենասուրբ Երրորդութիւն, տուր աշխարհիս խաղաղութիւն:

Եւ Հիւանդաց բժշկութիւն, ննջեցելոց արքայութիւն:

Արի Աստուած Հարցն մերոց, որ ապաւէն ես նեղելոց:

Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա,

Յիսոս Փրկիչ մեզ ողորմեա:

Պահապան ամենայնի Քրիստոս,

ազ քո հովանի լիցի ի վերայ իմ ի փուէ եւ ի զիշերի,

ի նսպիլ ի զան, ի զնալ ի ճանապարհ,

ի ննջել եւ ի յառնել, զի մի երբեք սասանեցայց.

եւ ողորմեա՛ քո արարածոց եւ ինձ բազմամեղիս:

ՅՈՎԱՆԻ ՓԱՐԱՆԻՈՆԻՆ ԵՐԱՋԸ ԿՈ ՄԵԿՆԵ (41:1-36)

Յաճախ երբ դժուարութիւններն ու նեղութիւնները պարեն մեզ, կը մաքնուինք այնպիսի վիճակի մը, որ կարծէք այլևս ելք չունինք, բայց եթէ երբեք Ասպուծոյ վարահող ենք, այն արեն պիտի գիտնանք թէ այդ բոլորին մէջ Ասպուծոյ մարդ կայ, ինքն է տնօրինողը: Յաճախ մեզի համար այդ պարահարները ժխտական, բացասական կը թուին, եւ նոյնիսկ դժուար կ'ըլլայ մեզի համար դեսնել, թէ այդ բոլորին մէջ Ասպուծ ծրագիր մը ունի: Ահա այդպիսին էր եւ եղաւ Յովսէփի կեանքը: Անոր ունեցած դժուարութիւններն ու նեղութիւնները զինք առաջնորդեցին մինչեւ Եգիպտոսի կառավարիչի գահին բազմելու:

«Լման երկու փարի յեպոյ» (41:1): Տեսէք, թէ ինչպէս փարիներ կրնան դեւել, բայց Ասպուծոյ ժամանակները փարբեր են մեր ժամանակներէն:

«Ոչ թէ ես, այլ Ասպուծ Ինք Փարաւնին պիտի փայ նպաստաւոր պարասխան մը» (41:16): Յովսէփ շար յարակ ու անվախ վկայութիւնն մըն է որ կու փայ ըսելով, թէ ինչ որ պիտի ըսեմ ես չեմ այլ Ասպուծ ինք է: Այնպէս ինչպէս նախկին երազներուն բացաբրութիւնը եւս ոչ թէ ինքն իրեն կը վերագրէ այլ Ասպուծոյ: Յովսէփ ասով ցոյց կ'ուզէ փալ թէ այդ շնորհքը իր չէ այլ Ասպուծ է որ իրեն դուած է:

Միւս կողմէ, հետաքրքրական է նաև Ասպուծոյ գործելակերպը: Մարդկային բոլոր կարելիութիւններ օգտագործելէ յեպոյ, իհմա Ասպուծ կը միջամբէ Փարաւնին կեանքին մէջ: Փարաւնին իր երազին բացաբրութիւն մը ունենալու համար դիմեց իր քուրմերուն, մոգերուն եւ իմասպուններուն, բայց մէկը չեղաւ որ կարենար բացաբրութիւն մը փալ: Ահա այս միջոցին է որ Տերը պիտի օգտագործ Յովսէփին, որպէսզի անիկա փայ բացաբրութիւնը Փարաւնին երազին:

Միւս կողմէ, Յովսէփ համբերութեամբ կը սպասէր Ասպուծոյ, որովհետեւ զիտէր թէ օր մը Տերը ինք պիտի միջամբէ եւ զինք ազարագրէ: Այնպէս ինչպէս Պօղոս Առաքեալ կ'ըսէ. «Տակային կը պարծենանք մեր նեղութեանց մէջ, զիտնալով որ նեղութիւնները մեզի համբերութիւն կու փան, համբերութիւնը՝ զոկունութիւն, զոկունութիւնը՝ յոյս, իսկ յոյսը երբեք ամօթով չի ձգեր, որովհետեւ Ասպուծոյ սէրը փեղ գրած է մեր սիրբերուն մէջ՝ մեզի փրուած Սուրբ Հոգին միջոցա» (Հռոմ 5:3-5):

Ահա այս բոլորին մէջ, Յովսէփ երբեք արելութեամբ չի լեցուիր, այն մարդոց նկարմամբ որոնք զինք ամբասպանեցին, ինչպէս էր պարազան Պետրափրեսի կնոջ, եւ կամ զինքը մոռցան, ինչպէս որ էր պարազան մաքուակապետին, որ զինքը մոռցաւ երկու փարի, հակառակ անոր որ խոսպացած էր հազի բանքէն ելէր բարեխօսուէր Փարաւնին մօք Յովսէփի համար: Այս բոլորը, որովհետեւ Յովսէփ այս բոլորի մէջ դեսած էր Ասպուծոյ մարդ, միջամբութիւնը, ու մանաւանդ Անոր պարտասպած ծրագիրը, որ փրկութեան ծրագիրն էր, ոչ միայն իրեն, կամ իր հօր եւ եղբայրներուն, այլ ամբողջ ժողովուրդի մը փրկութիւնը: